THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon) Lundi 10 mai 2004 (après-midi) Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิจารณ์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1 (a)

ลุงแคนแคร่ไม้ใผ่ (2003)

...นี่นะ ไอ้หลานรัก ถ้ามึง รู้จัก เปาแคน โป้...ก้อย ชี้กลาง นางแล่น ลายแคน—รอยดิน ถิ่นเรา

พ่อกู สอนมา
ปู่ตา เป้ามา แต่เก่า
ลงไร่ ไปนา ป่าเลา
วิถี บ้านเฮา—มีแคน

. . . พอกิน แต่เดิม

10 ไม่เพิ่ม ไม่ทุกข์ สุขแสน โป้ . . . อุด เป๋าสุดสะแนน กูถึง แดนฟ้า—ป๋าดาว

> ... ฟังดู สิหลาน สำราญ เพลงลมพลิ้วผ่าว ผ่อน อกหุบหายใจยาว

15 ผ่อน อกหุบหายใจยาว กูกล่าว เล่าความ ทรงจำ

> ... มึงซอบหรือยัง เห็นมึงนิ่งฟังซักขำ กูเห็นแววคุณธรรม

20 ในกายกรรม—วาจา

... เอาเถอะ ไอ้หลาน ถ้ามึงต้องการรักษา กลับเมืองแห่งทุนเงินตรา ด้วยจิต เมตตา—ดั่งแคน

ธรรม ทัพบูรพา (2003)

5

. 10

15

20

25

เสียงเจ้าหนูร้องเพลงภาษาญี่ปุ่นกระท่อนกระแท่น เกิดจากการซึมซับเอาสิ่งพบเห็นจนเคยชิน ฟัง ซ้ำแล้วซ้ำอีกจากหนัง ช่างน่าแปลกไม่ต้องออกปากสอน เรียนรู้เป็นไปเองโดยธรรมชาติ คำอาจจะเพี้ยน แต่เสียงและทำนองใกล้เคียง จนบางครั้งเขาอดหัวเราะให้กับความช่างจดช่างจำ ความฉลาดในการเรียนรู้ เขาคงต้องสร้างแบบอย่างที่ดีสำหรับลูกให้แกซับเอาความเหมาะควรเข้าไว้ ปล่อยให้รับเอาแต่สภาพทั่วไปที่ เกิดขึ้น น่ากลัวจะมีปัญหา คนโหดร้ายรุนแรงขึ้นทุกวัน

บางทีเมื่องานบรรลุแล้ว น่าจะพาลูกไปทะเลเมืองใต้ ไปชมความงามและเรียนรู้ธรรมชาติสุดสวย ใต้ท้องน้ำ กล่อมเกลาจิตใจสักสาม-สี่วัน

หันกลับมาสนใจงานของตัว เพ่งจินตนาการไปสู่บางฉาก . . . ฉากสำคัญ การสังหารเจ้าพ่อคู่อริ ใช้เด็กอายุ ๑๔ ปี หน้าตาดูดีชื่อบริสุทธิ์เป็นมือสังหาร หลังจากการมอบเงินบริจาคผ่านไป เจ้าพ่อกำลัง ปล่อยตัวด้วยความปลาบปลื้ม ชุดอารักขาคุมบางจุดอยู่ไกลตัว เด็กชายที่ถูกเตรียมมาตั้งแต่ต้นให้เข้าสถาน กักกันมาเพื่อการนี้ มอบกระเช้าดอกไม้เป็นการขอบคุณจอมบงการ แล้วพลันฉวยโอกาสใช้มีดปลายปืน แบบเวียตกงเล็กและแหลม ช่อนในกระเช้าจ้วงแทงใส่ราวนม เหมาะเหม็งทั้งเป้าหมายและน้ำหนักมือ

นั่นเป็นโครงหลัก รายละเอียดทำให้เขาต้องครุ่นคิดอย่างหนัก ระยะยืนระหว่างเด็กกับเจ้าพ่อ จังหวะคว้ามีดออกจากตะกร้า แววตาเด็กเรียบเฉยไม่เปลี่ยนแปลง แทงครั้งเดียวอย่างถนัดถนี่ ดึงมีดออก แล้วเลือดพุ่งแบบหนังจีน . . . คูตลกพิกล การเห็นเลือดจะต้องได้อารมณ์เจ็บปวดหรือสะใจกว่านั้น หรือจะ ให้เลือดหยดจากปลายมีด . . .

แม่สาลิกาสาวใช้เปิดประตูห้องทำงานเอากาแฟถ้วยที่ ๓ มาเสิร์ฟพร้อมกับเปลี่ยนที่เขี่ยบุหรื่อันใหม่ ให้อย่างรู้งาน พอกลับออกไป เขาได้ยินเสียงเจ้าหนูแผดร้องฮึกห้าว "โกกุล เรด ถล่มพวกเดดดาค . . . พีน" แม่สาลิการ้องระงม . . . "อย่า . . . น้องเอ็กซ์ . . . อย่า . . . "

เสียงตื่นดึงให้ลุกผลุงผละจากงาน ก้าวพรวดรวดเร็ว ฟุตเหล็กหายไปจากโต๊ะทำงานตอนไหนไม่ อาจรู้ กลายเป็นดาบเลเซอร์ในมือเจ้าหนู รุกกระหน่ำฟันสัตว์ประหลาดแม่สาลิกาติดอยู่ในมุมอับ

"เฮ้ย!" เขาร้องอย่างตกใจ ขณะฟุตเหล็กด้านคมฟันฉับถูกแขนยกขึ้นป้องกันตัว มุมแหลมเปิด แผลเป็นแนวยาว แม่สาลิกากุมแผลเผ่นไปทรุดนั่งที่โต๊ะอาหาร เขาตามไปช่วยเหลือ หยิบยาผ้าพันแผล สำลีจากตู้ยามา เลือดแดงเข้มกำลังซึมระหว่างง่ามนิ้ว หยดลงบนผ้าปูโต๊ะสีขาว

ชั่วขณะที่มันซึมลงสู่เนื้อผ้า เลือดค่อยๆ ขยายตัวออกไปรอบด้านมองคล้ายอาการผลิคลี่ออกของ กลีบดอกไม้สีแดง แต่ละหยดสร้างดอกดวงละลานตา ราวเป็นพุ่มไม้ดอกพร้อมใจกันเบ่งบาน

เขานิ่งมองอย่างพินิจ ก่อนจะฉุกคิดถึงเลือดเจ้าพ่อยามถูกสังหาร ในความเงียบงันกับอาการตก ตะลึงของผู้คน ดอกเลือกจะค่อยๆ เบ่งบานบนผ้าปูโต๊ะรับแขก กระทั่งดอกดวงพร่างพราวไปทั้งผืนผ้า ช่างเป็นดอกไม้แสนคลาสสิก...

ศิลา โคมฉาย "ดอกเลือด" 1992